

РЕШЕНИЕ

№ 333

гр. Видин, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, V СЪСТАВ НО, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Даниел Ив. Цветков

при участието на секретаря Полина Ст. Въткова
като разгледа докладваното от Даниел Ив. Цветков Административно
наказателно дело № 20221320200738 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от
„Иренор“ ООД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр.
Видин, ул. „Св. Кирил“ №13, представлявано от управителя Н. Д. чрез адв. И.
Д. със служебен адрес: гр. Видин, ул. „Княз Дондуков“ №19, против
Наказателно постановление № НП -213 /27.06.2022 г. на Заместник –
председател на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор
(ДАМТН), с което на дружеството жалбоподател е наложено
административно наказание на основание чл. 55, ал.1 от Закон техническите
изисквания към продуктите - „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лв. за
извършено нарушение на чл.46,ал. 2, т.3 от Закон техническите изисквания
към продуктите.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява,
представлява се от процесуален представител. Моли за отмяна на
обжалвания акт като неправилен и незаконосъобразен, поради допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие на
материално правните разпоредби. Твърди, се че не са били налице
нормативните предпоставки за съставяне на АУАН в отсъствието на
дружеството жалбоподател. Релевират се съображения относно това, че на
извършената проверка от страна на РО „Северозападна България“ ИДТН
присъствал и представител на нарушителя - мениджър на хотел „Ровно“,
което било достатъчно за категоричния извод, че нарушителят не е целял
възпрепятстването по актосъставянето. Изтъква се, че неправомерно се е
стигнало до приложението на специалната норма на чл.59а от Закон за
техническите изисквания към продуктите, което от своя страна е довело до
нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Оспорва се и описаната от

АНО фактическа обстановка, като се твърди, че към момента на проверката асансьорът не е бил в експлоатация, тъй като хотелът не е работел поради извънредната епидемична обстановка, както и поради извършван текущ ремонт в хотела.

Представител на ответната страна не се явява в съдебно заседание, не изпраща процесуален представител. Подадено е писмено становище, в което се навеждат съображения за недопустимост на подадената жалба. Сочи се, че същата е просрочена. По същество моли съда да потвърди издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства, взети поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното:

На 11.02.2022г. около 13:00ч. контролните органи на Регионален отдел „Инспекция за държавен технически надзор“ Северозападна България (РОИДТН) извършили проверка на основание чл.24,ал.1, т. 7 от НБЕТНА на асансьор, монтиран в хотел „Ровно“ в гр. Видин. Проверката била извършена в присъствието на Александър Ангелов – мениджър на хотела и Кирил Каменов – представител на ЕТ „Мълния – 58 – Кирил Каменов“, в качеството му на лице, вписано в регистъра на ДАМТН по чл.36, ал.1 от ЗТИП за извършване на дейностите по поддържане, ремонт и преустройство на асансьори и притежава удостоверение с рег. Номер ВР028/20.06.2007г., както и сключен договор с ползвателя „Иренор“ ООД. Било констатирано, че в хотела се експлоатира асансьор пътнически електрически със заводски № 19892/1974 г. с рег. № ВДАС 0180, товароподемност 320кг, 14 спирки, 4 лица. Асансьорът е бил с включено захранване, движил се е и е приемал заявки от кабината и етажните бутониери. При проверка на ревизионната книга контролните органи установили, че асансьорът работи с изтекъл срок на технически преглед, видно от ревизионен акт 29/15.12.2020г, поради което актосъставителят, а по-късно и АНО приели, че дружеството жалбоподател в качеството си на ползвател е допуснал в експлоатация асансьор, намиращ в хотел „Ровно“ , гр. Видин, с изтекъл срок на технически преглед, с което е извършил нарушение на чл. 46, ал. 2, т. 3 от Закона за техническите изисквания към продуктите.

Предвид констатираното нарушение с писмо от 16.03.2022г. е поканен представител на жалбоподателя или упълномощено от него лице на основание чл. 40, ал. 1 от ЗАНН да се яви на 11.04.2022г. от 10:00 до 13:00 ч. в сградата на ДАМТН, гр. Враца за съставяне и предявяване на АУАН. Писмото е получено на 04.04.2022г. С писмо от 11.04.2022г., когато е и съставен АУАН – 106, предмет на спора, АУАН е изпратен до кмета на Община Видин за връчване. С писмо от 18.04.2022г. кметът на Община Видин на основание чл. 59а от ЗТИП кани управителя на дружеството нарушител в едномесечен срок от получаване на съобщението да се яви лично или чрез упълномощено лице в Общинската администрация за получаване на същите. В писмото изрично се съдържа правното основание , на което в случай на неявяване въз основа на съставения АУАН ще бъде издадено НП и без да е връчен акта. Според известието за доставяне на

Български пощи писмото е получено на 26.04.2022г. лично от управителя на дружеството. С писмо от 17.05.2022г. кметът на Община Видин връща АУАН – 106 в цялост – неподписан на РО ИДТН. Процесното наказателно постановление е издадено на 27.06.2022г., връчено е на 04.07.2022г. Настоящият съдебен състав приема за достоверно удостоверение от Български пощи, представеното от адв. Д., от което е видно, че жалбата е подадена на 18.07.2022г. С издаденото НП АНО е възприел изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган по чл. 46, ал. 2, т. 3 от ЗТИП и е наложил на дружеството жалбоподател административно наказание "ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ" в размер на 500 лв.

Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по чл. 34 от ЗТИП и други правомощия, пряко произхожда от чл. 58, ал. 1 от същия нормативен акт, съгласно която разпоредба нарушенията на Глава пета на закона и разпоредбите по нейното прилагане се установяват с актове, съставени от служителите от Главна дирекция "Инспекция за държавен технически надзор", а що се касае за компетентността на АНО, същата се доказва от приетата по делото Заповед № А-114/11.03.2022 г. на Председателя на ДАМТН, с която делегира правомощия на зам. председателя на ДАМТН да съставя НП по актове за установяване на административни нарушения, съставени по глава пета от ЗТИП, както и по други разпоредби от същия закони и други закони и Наредби.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел – С. Г. - актосъставител. Писмените доказателствени източници - административно-наказателната преписка по НП №213 от 27.06.2022г. Съдът кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на актосъставителката, които са безпротиворечиви, логични и правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетеля. Не се установява посоченият свидетел да има личностно отношение към дружеството-жалбоподател, което да провокира актосъставителят да състави АУАН. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Макар процесуалният представител на дружеството жалбоподател да оспори формално фактическата обстановка, описана в процесното НП, това не бе подкрепено нито с писмени, нито с гласни доказателства. Нещо повече, известието за доставяне на поканата за съставяне, предявяване на АУАН от ДАМТН, както и от кмета на Община Видин са надлежно оформени – датирани и подписани с отбелязване името на

получателя им, а именно управителя на дружеството нарушител – Н. Д..

Между така събраните доказателства няма противоречия, кореспондират помежду си и взаимно се допълват, поради което съдът ги кредитира.

При така установената фактическа обстановка Съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна нарушенията, визирани в ЗТИП, за които е санкциониран по административен ред.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП, не се констатираха допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването им, развила се пред наказващия орган.

Спазени са формата и редът при постановяването им.

Настоящата Съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН, т. е. същите имат изискуемите реквизити на минимално необходимото съдържание, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице, за да разбере в цялост извършеното административното нарушение и да организира адекватно защитата си.

Не се споделя и доводът, че от описаното в НП и АУАН не ставало ясно, какво точно било извършеното нарушение, тъй като видно от същите, дружеството жалбоподател е наказано, за това, че е допуснал експлоатация на описания асансьор с изтекъл срок на технически преглед в качеството си на ползвател на посочения асансьор, с което е нарушил разпоредбата на чл.46, ал. 2, т. 3 от ЗТИП. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита.

Що се отнася до наведените в жалбата доводи за допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в нарушаване правото на защита на дружеството жалбоподател чрез опорочаване на процедурата по съставяне и връчване на АУАН, настоящият съдебен състав намира същите за неоснователни. Законът за технически изисквания към продуктите въвежда специална административнонаказателна норма спрямо общата на чл.43 ЗАНН, а именно чл.59а. С нея законодателят изрично е предвидил извънредна хипотеза в случаите, когато нарушителят не се яви за съставяне на АУАН от контролните органи, актът да се изпрати незабавно за връчване от общината или кметството по адреса на управление на юридическото лице или

едноличен търговец. Те са длъжни да уведомят нарушителя със съобщение срещу разписка за депозирания акт и в 14 – дневен срок да го връчат. При неявяване на нарушителя актът се подписва от оправомощено длъжностно лице от общината или кметството и не се връчва. Съгласно чл.59а, ал. 1, изр. 4-то от ЗТИП след връщането на акта в двумесечен срок се издава наказателното постановление, което влиза в сила от датата на издаването. Именно тази специална административнонаказателна процедура е напълно спазена от контролните органи на РО ДИТН.

Нормата на чл. 46, ал. 2, т. 3 от ЗТИП въвежда задължение на ползвателят и обслужващият персонал са длъжни да не допускат експлоатация на съоръжения, които не са регистрирани или не са пуснати в експлоатация от органите за технически надзор или не им е извършен първоначален и/или периодичен технически преглед по този закон или наредбите по прилагането му. Същевременно тази на чл. 24, ал. 1, т. 2 от НБЕТНА определя сроковете за проверка, като последващият е определен на 12 месеца.

Първоначално следва да се посочи, че дружеството жалбоподател попада в обхвата на "обслужващ персонал" по смисъла на ЗТИП. По смисъла на чл. 44 от ЗТИП ползвателите на съоръжения с повишена опасност са длъжни да осигурят обслужването и/или управлението им от персонал, който има необходимата квалификация и/или правоспособност, а чл. 45 от ЗТИП реда за придобиване на правоспособност за обслужване на съответната техника. Оттук и за да се осигури техническата ѝ поддръжка съществено е лицата да притежават необходимата правоспособност. Следователно нормално и закономерно е ползвателят за ползва услугите на специализирани в съответната област лица, били те юридически или физически. В конкретния случай се установява, че ползвателят на техниката е сключил с дружеството договор, в който се включва сервиз и поддръжка, т. е. професионална дейност по обслужване на асансьора. Последното е разполагало със служителите с необходимата квалификация и е предоставяло такава услуга, както е видно от преходната техническа проверка на съоръжението. Оттук и дружеството по съществото си извършва дейностите на обслужващия персонал по смисъла на закона.

Следователно дружеството жалбоподател може да бъде субект на административнонаказателна отговорност за неизпълнение на конкретното задължение.

След като се изясни това, съдът намери за безспорно и несъмнено доказано авторството на деянието. С поведението на служителите си дружеството е допуснало да се експлоатира асансьор, който е съоръжение с повишена опасност, без да му е извършена задължителната техническа проверка в рамките на 12 месеца от предходната. Преди всичко следва да се отбележи, че съгласно чл. 10 от ЗАНН допустителството се наказва само в предвидените в закона случаи, какъвто е и настоящият, доколкото формата на изпълнително деяние е именно такава. Необходимо е да се изясни, че задължението е на самото дружество. Същевременно се доказва и че предходната проверка е била извършена на 15.12.2020 г., а към момента на

проверка от държавните органи, т. е. 11.02.2022 г. повече от 12 месеца по-късно, а последваща не е била реализирана. В този смисъл категорични са доказателствата по делото – свидетелските показания и ревизионната книга на асансьора. Установява се и експлоатацията на съоръжението, доколкото след съответната команда то се е задействало и я е изпълнило. Иначе казано, не са извършени действия, с които да се възпрепятства достъпа до него и използването му.

От субективна страна нарушението е извършено виновно.

Жалбоподателят е формирал съзнание за това, че е ползвател на процесния асансьор, както и че той не е бил спрян от експлоатация към 11.02.2022 г. Могъл е и същевременно е бил длъжен да е наясно и с датата на последния преминат периодичен технически преглед, която е вписана и в книгата на асансьора. Задължението за ползвателя по чл. 46, ал. 2, т. 3 от ЗТИП не изисква от него да извършва каквато и да е специфична преценка за техническото състояние на асансьора. Единствената необходима преценка от ползвателя е дали е изтекъл срок от 12 месеца от датата на последния периодичен преглед, а именно 15.12.2020г. според ревизионния акт. Тази дейност не изисква никакви специални технически познания и законодателят е приел, че ползвателите на съоръжения с повишена опасност са годни да я извършат.

При доказано извършване на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, правилно АНО е приел, че извършеното деяние не представлява маловажен случай на административно нарушение. За да бъде деянието маловажен случай, то трябва да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. В настоящата хипотеза при извършената проверка от 11.02.2022 г. е установена експлоатация на асансьор, чийто последен периодичен преглед е изтекъл преди близо два месеца. През целия този период асансьорът е нямал извършен технически преглед. Съдът приема, че забава с подобна продължителност повишава интензитета на обществената опасност на конкретното деяние до типичните случаи на нарушения от този вид. Непредставянето на асансьор, който представлява съоръжение с повишена опасност, на периодичен преглед в продължение на 2 месеца според настоящия състав не се квалифицира като деяние с по-ниска степен на обществена опасност спрямо други такива нарушения, тоест не може да се направи извод, че обикновените, типични хипотези винаги касаят забавяния с по-голяма продължителност. Напротив, именно процесното деяние разкрива една типична за този вид нарушения степен на обществена опасност. Относително обстоятелство тук е и че самото нарушение е на поставяне в опасност, без да изисква реалното настъпване на вредни последици. В случая опасността е била съществуваща към момента на извършването на деянието, с което то е разкрило типичен интензитет на застрашаване на защитаваните обществени отношения. Значението на обстоятелствата, че нарушението е първо по ред за жалбоподателя и от него настъпили вреди не са доказват, е съобразено от съда и служи като основание за индивидуализиране на наказанието в минимален размер, но само по себе си

това не е достатъчно деянието да се квалифицира като маловажен случай. Целта на закона е гарантирането на правата и здравето на потребителите чрез изпълнение на техническите изисквания. Тъй като конкретното нарушение е формално, на просто извършване, в състава му не е предвидено настъпването на определен съставомерен резултат. Ето защо липсата на такъв съставомерен резултат на нарушението при формалния характер на състава на отговорността няма отношение при преценката за наличието или значителността (респ. липсата или незначителността) на вредните последици и не представлява смекчаващо отговорността обстоятелство, което пък да влияе на обществената опасност в контекста на легалната дефиниция на маловажния случай.

Наред с горното следва да се отбележи и това, че нарушението включва в себе си допускането експлоатация на съоръжение с повишена опасност. Закономерен е и изводът, че обикновените случаи на нарушения от този вид разкриват същата степен на обществена опасност, каквато беше установена и по конкретното дело. То от своя страна не попада в хипотезата на "маловажния случай", независимо дали е извършено за първи път. Не се доказва от страна на жалбоподателят съществуването на основателна и уважителна причина за извършения пропуск.

Разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ЗТИП предвижда, че за неизпълнение или нарушение на разпоредбите на чл.36,44, 46, ал. 1, т1, 6 и ал. 2 юридическите лица и еднолични търговци се наказват с „Имуществена санкция“ от 500 до 10 000 лв.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено по вида и по размера си, индивидуализиран в минималния, предвиден в закона. Съдът намира наложения размер на имуществена санкция за справедлив, съобразявайки обществената опасност на дееца, която не е завишена.

От всичко изложено следва, че по категоричен начин се установи, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Случаят не попада в приложното поле на чл. 28 от ЗАНН. Обжалваното наказателно постановление се явява законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено. Наложената санкция е в минимален размер, като не са налице и предпоставките за неговото изменение.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 9 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП 213 /27.06.2022 г. на Заместник – председател на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което на „Иренор“ ООД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. „Св. Кирил“ №13, представлявано от управителя Н. Д. е наложено

административно наказание на основание чл. 55, ал.1 от Закон техническите изисквания към продуктите - „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лв. за извършено нарушение на чл.46,ал. 2, т. 3 от ЗТИП.

ОСЪЖДА Иренор“ ООД, ЕИК: ***** със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. „Св. Кирил“ №13, представлявано от управителя Н. Д. да заплати на Държана агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100.00, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Видински Административен съд по реда на АПК, в четиринадесет дневен срок от съобщението му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____